

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 27 / פרשת חיי שרה תשפ"ג

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף כ"ג.

"דשכיחי אפיקורי דמצערי רבנן".

הגמרא מספרת השבוע: רבי ישמעאל ברבי יוסי בא לפני חכמי ישראל שיתירו לו נדר. ניסו החכמים למצוא פתח להתיר לו נדרו אך לא עלתה בידם. אל המקום נקלע כובס אשר בראותו בצערם של החכמים היכה את ר' ישמעאל שגרם לכך. בעקבות זאת 'זכה' הלה לכינוי המרתיע: 'אפיקורס'.

ומכאן, שדאגה לכבודו של חכם אחד על חשבון כבודו של החכם האחר, היא ביזוי כבוד התורה, ואפיקורסות.

ומשל משלו על כך: בבית כנסת פלוני התלהטו הרוחות, החסידים דרשו שיקראו בספר תורה הכתוב בכתיבת האר"י כמנהגם, ואילו ה'מתנגדים' דרשו שישתמשו בספר הכתוב בכתב 'בית יוסף' כמנהגם. בעת קריאת התורה הוציא הגבאי האחד את ספר התורה 'שלו', בעוד משנהו מזדרז להוציא את 'שלו', כך ששני ספרים היו מונחים על הבימה, בלהט הויכוח דחף כל אחד מהם את ספר התורה של האחר, ומיד אחר כך, מפי שניהם נשמעה זעקת חרדה, זה כלפי זה: "כבוד התורהההה!!!..."

כך זה נראה כשכל אחד דואג לכבוד התורה "שלו".

איך זה קשור אלינו?

כל אחד ורבו, כל חוג וצדיקיו, קנאות לכבודו של הרב "שלנו" אינה יכולה לבוא בשום אופן על חשבון כבודו של הרב האחר, התורה היא אותה תורה, והכבוד גם הוא צריך להיות אותו כבוד.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כ"ב.

"איזוהי דרך ישרה שיבור לו האדם כל שתפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם"

הגמרא השבוע מספרת: רב סחורה ביקש מרב נחמן שיתיר לו נדר - כנראה קבלה רוחנית כלשהי - ככל שניסה רב נחמן למצוא פתח להתיר את הנדר, לא עלה בידו, כיון שרב סחורה התעקש שהוא נדר בכל אופן שהוא. הדבר לא מצא חן בעיני רב נחמן והוא הרחיקו מכיתו בהקפדה. רב סחורה ראה עובדה זו כפתח לנדרו, שהרי המשנה אומרת: "איזוהי דרך ישרה שיבור לו האדם, כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם"; אם הייתי יודע שהדבר לא ימצא חן בעיני הבריות לא הייתי נודר.

'עבודת ה' הגורמת לאדם להראות מוזר ולהתנהג משונה - אינה 'דרך ישרה'!

בחור ישיבה ניגש לרבי שלמה זלמן אויערבך להתייעץ; נפש חשקה להתעלות, הוא חפץ להשכים קום מדי בוקר, לסיים את ספר התהלים, ללמוד, ואז להתכונן לתפילה וכו', "חלילה" הזהירו רבי שלמה זלמן "אסור להיות משונה" "אבל" טען הבחור "הרי המצוות הכי גדולות נעשים דווקא על ידי האנשים המשונים"; "וגם העבירות הכי גדולות" הגיב רבי שלמה זלמן בחריפות.

איך זה קשור אלינו?

עבודת ה' אמיתית אמורה להיות 'תפארת לעושיה', ולא לגרום חלילה ללעג ולצון. עבודת ה' שאינה מוצאת חן בעיני אלוקים ואדם - אינה הדרך הישרה.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כ"ב.

"כל הכועס אפילו שכינה אינה חשובה כנגדו"

מאמר מבהיל זה המופיע בגמרתנו השבוע, נותן לנו מבט עד כמה נורא הוא אובדן המעצורים של הכועס, עד שאין דבר העומד כנגדו, גם לא השכינה כביכול.

אף שבשעת הרתיחה קשה לבוא אל האדם בטענות, שהרי אינו שולט במעשיו ובדיבורו, ברם אין הדבר פוטר מאחריות לתוצאות ההרסניות שוודאי יבואו מחמתו, היה עליו לקחת זאת בחשבון לפני ההתפרצות.

בספר 'בעין יהודית' אנו מוצאים את התיאור הבא: במשפטו של נהג דורס, תוך כדי שהתובע קורא את קריאת כתב האישום, התפרץ הנהג הנאשם וקרא: אינני אשם! לא יכולתי בשום אופן לעצור את המכונית במרחק כל כך קצר, אף אדם אינו יכול לעצור מכונית שנוסעת על מאה ארבעים קמ"ש. הקהל שנכח באולם פרץ בצחוק. השופט מבלי לחייך, היסה את הקהל, ובפנותו אל הנאשם הסביר: "אין החוק תובע ממך מה שאינך יכול לעשות, אבל החוק דורש להעניש אותך על שהגעת למהירות מסוכנת שכזאת שבה לא יכולת לשלוט על מכוניתך ולעצור אותה בזמן".

איך זה קשור אלינו?

נעמוד על המשמר מבעוד מועד! בראותנו כי אנו קרובים להתפרצות, נרגיע את המצב, ובעיקר נשתדל לשלוט בו.